

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 207.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e58102/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Endte at træde ind i det nye Cabinet, har erklæret, at det ikke var ønskeligt, at der fandt Forhandlinger Sted om det, hvorpaa Interpellationen gaaer ud. Jeg troer saaledes, at da det er erklæret af ham, vistnok som Medlem af det gamle Cabinet, men dog tillige som den, der eventuelt skal indtræde i et nyt Ministerium, at det vilde være til Skade for Landet, bør man lægge Sægt herpaa, og deraf følger, som jeg allerede har sagt, at den foreslåede Grund til Interpellationen falder bort, og det er med denne Erklæring om det gamle Ministeriums Forhold til det nye, at jeg herved har den Hæd at foreslå det Sted, hvorpaa jeg hidtil har siddet.

Trefchow: Det være mig tilladt i ovennævnte Ordren at besvare, hvad der i Anledning af min Interpellation er fremkommet fra de meget ærede Ministre. Med Henjyn til den af dem, der først talte, ved jeg ikke, hvad det berettiger ham til at anføre Propositioner om hvad der maatte være Gensigten med den af mig fremsatte Interpellation. Jeg har kun fremstillet den og derefter overladt det til Ministrene, om de vilde besvare den eller ikke, men efter min Formening er han uberettiget til at underlægge min Interpellation Propositioner, hvortil jeg ingen Anledning har givet, og jeg anser mig derfor ikke forpligtet til at besvare de i saa Henseende gjorte Ertringer. Det maa jeg blot sige, at det ikke har været min Hensigt eller Mening med Interpellationen, derud af faae afsjort, om de fratrædende Ministre maatte være i Etid med det Ministerium, der skal dannes, thi jeg mener, at den Omskiftighed, at de Ministre, som nu udtrede, udtrede, er et Forrum, som viser, at en Meningsforskjellighed og Strid maa finde Sted mellem dem og de Ministre, som træde ind i det nye Ministerium. Hvad dernæst angaar de af den ærede Minister, som sidder ligesoverfor mig (Schmann), gjorte Ertringer, da er det Røget i hans Tale, som vistnok er fuldkommen hensigtsmæssigt og rigtig, Andet, som der vel kunde være Røget at høre paa, men som ikke vedkommer min Interpellation, hvorefter jeg ikke skal høre derpaa. Kun forsaavidt hans Tale vedkommer min Interpellation skal jeg tillade mig at ytre, at jeg har overladt det til Ministeriet at erklære, hvorefter det vilde gaae ind paa min Interpellation eller ikke, og jeg har ingenlunde naaget det Sted til at erklære, at det ikke vilde gaae ind derpaa. Hvad af den ærede Justitsminister er yttret, har jeg aldeles Intet at erindre imod; derimod maa jeg med Henjyn til Udenrigsministerens Ertringer tillade mig at bemærke, at jeg vilde have fundet det mere hensigtsmæssigt og overensstemmende med hvad Tingens Natur tilsaage, om han og de udtrede Ministre havde confereret med de af deres Colleger, om hvem de vel maatte vide, om de foretog i Ministeriet eller ikke, angaaende hvorefter det maatte være hensigtsmæssigt og passende for dem, uden at være stedbende for det Cabinet, som dannes, at indlade sig paa at besvare den fremsatte Interpellation, end naar han har forudsat, at jeg skal gjøre det.

Udenrigsministeren: Til hvad den sidste ærede Tale har bemærket skal jeg tillade mig at ytre, at jeg ikke har haft Leilighed til at anføre nogen Conference i denne Henseende, men jeg er aldeles villig til, saafremt jeg bliver underrettet om, at et eventuelt indtrædende Ministerium ikke maatte finde Betænkelighed ved at berøre Sagen, da at gaae ind derpaa i det først nævnte Omfang. Grunden, som har gjort det umuligt for mig, maa være almindelig bestræbt, den nemlig, at de eventuelt indtrædende Ministre ikke vare samlede, og at Genforsamlingsordenen var fraværende; der var saaledes ingen Mulighed til at anføre Conference, og jeg kunde heller ikke vide, at de Ministre, som her ikke ere tilstede, vilde være fraværende i dette Røde. Det vilde jeg ikke, for end umiddelbart forinden jeg som her.

Marineministeren: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvad enten Ministeriet fratræder eller et nyt indtræder, hvad enten det er et gammelt eller et nyt Ministerium, saa er der en Ting, hvori de maa harmonere fuldkomment, saavel indbyrdes, som med denne Forsamling, og det er: Danmark fremfor Alt; de ere agte danske og vilde gjøre Alt derfor. Efter hvad mit Begreb og min Forskab siger mig, træer jeg ikke, at det er muligt fuldstændigt at besvare den Interpellation, der er stillet, hvorefter i et offentligt eller hemmeligt Røde, uden at det vilde være til Skade for Fædrelandet. Dette er min Overbevisning, og derfor maa jeg fraråde, at Be-

svarelsen af den stillede Interpellation sker, ganske afsjort, at det sker i et offentligt Røde; men jeg troer, at det i ethvert Tilfælde vil være høveligt og hensigtsmæssigt, hvad enten det sker i et offentligt eller i et hemmeligt Røde.

Trefchow: Det er Røget, der er overladt til Ministeriets Sjøn at afgjøre, og det staar i dens Magt at naage Ende paa Interpellationen, og det har naturligtvis mange Svær, naar det naages, saaledes som den Minister, der først havde Ordet, yttrede, at Danmarks Vel fordrer det. Det være langt fra mig at ville fremfalde en Diskussion, som — efter hvad Marineministeren har antyd, — kunde give Anledning til Skade for Danmark.

Marineministeren: Det glæder mig, at Interpellanten har frembragt dette som sin Mening, thi det er kun mit Sjøn, som jeg da jeg er vidt gjenemtrængt deraf, ikke har troet i et saa betydningsfuldt Stillestaaen som det nærværende at burde tilbageholde, da jeg troer, at det vilde være yderst høveligt, saafremt den fremsatte Interpellation blev besvaret.

Cultusministeren: Jeg skal ikke tillægge Interpellanten nogen Gensigt, naar han ikke vil vedkjende sig den. Jeg havde ogsaa have sagt forsaavidt det var Grund; jeg søger nemlig ved enhver Ting et Formaal. Man kunde sige, at hvis det Ministerium, der gik af, vilde gaae over til at danne en Opposition med det nye Ministerium, vilde det være meget fornuftigt, om Oppositionen traadte ret snart frem, og det turde maaske, selv under saa stricke Omstændigheder som de nærværende, være rigtig. Det er dette Formaal, hvilket jeg maa anse for fornuftigt, som jeg har tillagt Interpellanten, hvem jeg anser for en meget fornuftig Mand; om han vil vedkjende sig det eller ikke, vedkommer ikke mig; men dette politiske Formaal, som Interpellationen kunde have, falder bort herved, at Forholdene her ikke skulle sig saaledes, at de fratrædende Ministre maa tænkes at faae i nogenformig Opposition til de tiltrædende Ministre, men tværtimod vilde jeg, forsaavidt dette under de forenede Forhold kan finde Sted, at arbejde sammen med dem.

Udgrensning: Efterat Marineministeren har erklæret, at Landets Vel fordrer, at Ministeriet ikke angiver Grunden til Ministeriets, forekommer det mig, at nærværende Sag maa ansees som afgjort, og at det i et hemmeligt Røde skulle gives Forklaring herom, har Ministeren ligeledes erklæret for ubensigtsmæssigt, og det maa jeg være enig, da det dog aldrig vilde blive en fuldkommen Hemmelighed. Det vil derfor være bedre, naar Landets Vel kræver fuldkommen Hemmelighed, at Ministeriet her ikke indlader sig paa Interpellationen Besvarelse.

Schmann: Der er kun eet Punkt, som jeg skal søge at fastholde noget stærkere, og det er, at hvad end den sidste Anledning maatte være til Ministeriets Fratræden, er denne dog ikke den udtømmende Grund, men derimod at det i Ministeriets hele Allbiten og Virksomhed har været Omstændigheder, som længe lode forudsætte, at en Reorganisation tidlig eller tidt maatte indtræde. Det er mit oprigtige Løste, at det Ministerium, som nu indtræder, maa kunne bringe mere ud af Situationen, end vi have formaact, og dette tør jeg sige med saameget bedre Samvittighed, som jeg troer, at vor Værforsømt ikke ganske har været uden Fragt.

Formanden: Jeg skal derefter gaae over til at anfætte Dagsordenen for det følgende Røde.

David: Det forekommer mig dog, at Interpellanten maa forklære, om han vil tage sin Interpellation tilbage eller ikke, forbi ellers hele Rødet vil komme til at mangle Etning, naar en Interpellation er stillet, hvorpaa Ministeriet vel har foræret Røget, men noget utilfredsfuldt, men Interpellanten ikke har erklæret, om han anser sin Interpellation for endnu gjældende eller ikke.

Formanden: Jeg har rigtignok forhaaet Interpellanten saaledes, at han ikke indtræder paa sin Interpellation.

Trefchow: Nei, det har jeg aldeles ikke erklæret, og den ærede Præsident maa saaledes have misforstaaet mig. Jeg finder mig ikke forandret til, efter hvad her er yttret, at tage Interpellationen tilbage, endtagen naar Forsamlingen maatte sige, at den var bortfaldet, og jeg vil da sels komme med.

Gehejrethedschefen Bruun: Jeg maa gjøre opmærksom paa,